

Fer front a l'embat espanyol

written by Pau Miserachs | 18 de febrer de 2022

Al president del govern espanyol Pedro Sánchez li cal ara guanyar o recuperar electorat que se li ha escapat per haver buscat acords amb ERC i BILDU. La solució més senzilla ha estat dir que l'independentisme és una teoria del segle passat i que els referèndums només divideixen. Això és el que agrada escoltar als nacionalistes espanyols i Pedro Sánchez s'hi suma sense complexos i carrega contra l'independentisme català.

No sabem a quin manual de ciència política i d'història ha trobat aquests arguments tan dràstics contra el procés català. Sánchez considera a més que el referèndum català del 2017 declarat il·legal va ser un trauma que cal superar i no reconeix el significat que va tenir per als catalans.

El nou líder del PSC, Salvador Illa al darrere de Pedro Sánchez, va dient que hem de passar pàgina i encara defensa la divisió de Catalunya entre independentistes i els que pensen el contrari, divisió de la qual culpabilitza el Govern de Pere Aragonès, sense pensar com s'ha atiat l'agressió espanyolista contra Catalunya.

Però que Pedro Sánchez s'hagi tret la careta de demòcrata i s'hagi posat la d'autòcrata ens recorda que no vol sentir parlar d'autodeterminació i amnistia, és un avís que està portant la taula de diàleg al fracàs abans de començar. L'Estat no vol diàleg polític perquè segueix el dels Tribunals que va començar Mariano Rajoy.

Podrem concloure aviat que la taula de diàleg va ser una farsa per entretenir l'independentisme republicà amb falses esperances mentre l'Estat es reforçava mantenint el bombardeig repressiu. L'objectiu de l'Estat és seguir l'estratègia de la repressió que va començar Mariano Rajoy amb el cop d'estat del 155, que va destituir el govern legítim de Catalunya i

dissoldre el Parlament. La repressió no s'ha aturat i és l'única estratègia que coneix i practica l'Estat espanyol intentant fer claudicar Catalunya i impedir que desenvolupi un futur en llibertat.

La gran resposta a la dilatòria i enganyosa política espanyola l'està donant el president de la Generalitat a l'exili Carles Puigdemont que es reivindica com acció exterior lliure demanant a la gent de l'interior respecte a l'estratègia política de l'exili i que no se'l vulgui fer anar per una drecera que l'exili no vol.

Catalunya, segons Puigdemont, té un problema de representació internacional que el president a l'exili ha assumit directament situat com a eurodiputat i president del Consell per la República. L'acció exterior de la Generalitat pateix les interferències de la diplomàcia espanyola convertida en eina obstructionista de l'Estat.

Ara el Consell per la República situat a l'estranger que l'Estat espanyol no pot interferir, com diu Carles Puigdemont, es presenta com una realitat sòlida que converteix l'exili en un element clau en l'estratègia internacional. El Consell per la República pot fer el que és prohibit al govern de Catalunya i les seves institucions. La Casa de la República de Waterloo és una imatge de la democràcia catalana lliure instal·lada a l'exili que políticament no es pot ignorar en la situació d'aïllament en què ens trobem per obligar-nos a seguir en la via autonòmica.

El complement d'accions interiors i exili esdevé indispensable en aquests moments per fer internacionalitzar el cas dels catalans i enfront de l'embat espanyol contra el dret de Catalunya a ser nació independent de l'Estat espanyol.

A Catalunya encara creiem que la democràcia és un procediment per conciliar el poder amb la llibertat, respectant les llibertats personals que és el seu gran valor. El govern és

sempre necessari, però amb una funció temporal per evitar abusos i ha d'estar sotmès a l'elecció popular per sufragi universal.

Catalunya no té cap vocació de caure en el desastre, però sí d'esperança del triomf en lloc de continuar sent una nació atemorida i espantada que és el que pretén el govern de l'Estat espanyol.